

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det var en interessant oplysning, hr. Erling Olsen gav. Hr. Erling Olsen sagde, at det var helt klart, man gav rigtige oplysninger, fordi man sagde: Hvad er grundene så værd, hvis de kunne bebygges? vel vidende, at det kunne de ikke. Dertil svarede den såkaldte grundpriskonsulent, at det var det beløb, som står anført også i aktstykket.

Så må jeg spørge hr. Erling Olsen, om man ikke med lige så god ret i dag kunne sige: Hvad ville grundene være værd i dag, hvis inflationen var fortsat, hvis ejendomsmarkedet ikke var vendt, og hvis boligselskabernes kvoter i øvrigt ikke var blevet reduceret? Og dér kunne man med lige så god ret være kommet frem til, at grundene i dag også ville have haft en værdi, som svarede til den statsgaranti, man skal indløse. Det viser efter min mening bedre end noget andet, at dette her var skæg og blå brillen og ikke spor andet.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Vi sagde udtrykkeligt: Hvad ville grundene være værd, hvis de kunne bebygges i dag? Alt- så hvad de under de gældende vilkår kunne indgå med i et byggeregnskab for et almennyttigt byggeri, der holdt rammen. Samtidig sagde vi meget klart i det, jeg læste op, at vi må gå ud fra, at halvdelen af grundene ikke kan bebygges, medmindre der sker ændringer i plan- grundlaget og de må forventes at blive solgt. Og det vil så helt afhænge af, hvordan kon- junkturudviklingen i øvrigt er. Det fortalte vi helt klart til Folketinget.

Dernæst sagde hr. Kim Behnke, at der blev bygget i nabolaget; hvorfor blev der ikke byg- get på disse grunde? Svaret er, at regeringen har skåret kvoten for almennyttigt byggeri ned. Boligselskaberne havde intet ønske om at ligge med grunde, som de hverken tabte eller vandt på. Nej, det, de havde ønske om hele tiden, var at få en højere kvote, så de kunne komme i gang. Men det kunne de ikke få, for det gav regeringen dem ikke.

Pernille Sams (KF):

Dette er egentlig en gammel sag, som blev afgjort for mange år siden, da den daværende

socialdemokratiske regering besluttede at yde disse garantier.

Vi mener, det var en aldeles usaglig og for- kert beslutning, men samtidig må vi jo konsta- tere, at garantien er stillet. Det er desværre ikke det, der er til debat her i dag. Sagen er jo, at vi for flere år siden er blevet både moralsk og juridisk forpligtet til at betale de beløb, der nu skal falde. Derfor er det et lidt hypotetisk spørgsmål, vi har til debat her i dag, for vi kan ikke ændre tilsagnet, hvor gerne vi end ville. Staten er juridisk forpligtet til at indfri de gam- le garantier, så vi har ingen teoretisk eller juri- disk mulighed for at slippe.

Som jeg også sagde, da vi behandlede lov- forslag nr. L 109 forleden dag om samme em- ne, finder jeg det helt grotesk, at almennyttige boligselskaber har fået lov til at opkøbe i mas- sevis af grunde, mens staten automatisk skal dække det underskud, der herved er opstået.

De garantier, vi her diskuterer, er resultatet af socialdemokratisk boligpolitik, når den er værst: intet personligt ansvar, intet personligt engagement. En generel ansvarsforflygtigelse ud over enhver rimelighed kulminerede i ud- stedelse af statsgarantier, fordi nogle almen- nyttige boligselskaber har misbrugt lejernes og skatteydernes penge i et forfejlet spekulations- øjemed.

Det viser med al tydelighed, at det er nød- vendigt at binde kompetencen til at handle tæt sammen med det økonomiske ansvar for hand- lingerne, ellers går det galt, ikke kun som det her er gået, men også andre steder, hvor man lader andre spekulere for skatteydernes penge. Det er værd at skrive sig bag øret også med henblik på andre af de sager, vi behandler her- inde – spørgsmålet om kommunal produktion f.eks., som har helt parallelle færemønter.

Desværre kan vi ikke omgøre beslutningen om statsgarantierne her i dag, ellers ville vi meget gerne have været med til det. Men mit håb er, at dette må være et eksempel, som man ta- ger ved lære af, så vi kan undgå lignende øko- nomiske ansvarsforflygtigelser i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kunne forstå på den konservative ordfø- rer, fru Pernille Sams, at det, der er til debat i dag, desværre ikke er, hvad man kan gøre i ste- det for at betale de 547 mio. kr. Jeg fristes til at